

Mit første Møde med Sherlock Holmes

eller

Historien om den Snigende Gift

af
Alvin Andersen

David Copperfield, Gjøngehøvdingen, Ivanhoe og mange andre, uden at jeg blev afhængig.

Hvordan kunne det dog ske!!

Lad os tage til Vanløse Skole i december 1956. Jeg gik i 5. klasse, min lærer hed Hr. Nielsen. Det er *ham*, der er den skyldige!

Julemaanedens var traditionen tro raahygge med bl.a. højt-læsning. Det aar valgte Hr. Nielsen "Baskervilles Hund". Inden vi begyndte oplæsningen, var der et ganske særligt ritual, der skulle overholdes hver gang.

Først trak vi gardinerne for, saa blev stearinlysene tændt. I det stemningsfulde lys spillede Hr. Nielsen paa sin violin. Nu var der stemning, oplæsningen begyndte.

Jeg glemmer aldrig, hvordan det løb mig koldt ned ad ryggen, første gang jeg hørte:

"Fodspor?"

"Ja, fodspor."

"En mands eller en kvindes?"

Dr. Mortimer saa et øjeblik paa os med et mærkeligt udtryk i øjnene, og hans stemme sank næsten til en hvisken, da han svarede:

"Mr. Holmes, det var fodspor af en kæmpestor hund!"

Fra dette øjeblik var jeg afhængig, den evige jagt paa SH-stof var begyndt.

Biblioteket i Vanløse havde ikke noget. Det laa i en 2-værelses lejlighed, saa udvalget var ret begrænset. Jeg maatte have stof, saa jeg gav ikke opl. Jeg sadlede cyklen, tog til biblioteket paa Brønshøj Torv, her var stof. Den første bog jeg laante var "En Studie i Rødt".

Nu var jeg for alvor paa krogen. Jeg læste i de næste maa-neder alle Sherlock Holmes bøgerne paa biblioteket.

I et gammelt skolehæfte noterede jeg, som den første (troede jeg), sagernes kronologi.

I Frederiksberg Antikvariat paa Gl. Kongevej købte jeg, for de første penge jeg nogensinde tjente, en 6-bindes udgave fra "Nyttebøger". Derefter dyb depression, min adgang til SH-stof var lukket, jeg havde læst alt paa dansk om Sherlock Holmes.

Paa grund af manglende stof blev jeg næsten kureret, der var dog enkelte tilbagefald, naar Martins Forlag udsendte en ny Sherlock Holmes bog.

I 1960 viste TV nogle film med Basil Rathbone som Sherlock Holmes, jeg var 15 aar gammel igen paa stoffer. Saksen kom frem, jeg klippede alt ud om filmene i dags- og ugepressen. Paa Hauser Plads fandt jeg et filmbillede af Basil Rathbone som Sherlock Holmes i et gammelt antikvariat. Mesteren kom op paa væggen i glas og ramme.

I den periode opdagede jeg, der var andre end mig, som maatte have "A Hundred-per-cent Solution". Jeg skrev til A. D. Henriksen, men ak, stor skuffelse, jeg kunne ikke komme ind i klubben. Man skulle være 18 aar, og desuden var det ikke alle og enhver, man optog som medlem. Der skulle gaa næsten 10 aar, før jeg igen forsøgte.

I de næste aar var der kun faa tilbagefald, men jeg fik da nyt stof paa en rejse til England. Nu havde jeg **Mesteren komplet!!!**

Jeg giftede mig i 1969 med "The Woman in my life" og blev mere hjemmemenneske. Jeg fik trang til stof igen, nu skulle det være! Jeg startede forfra, gjorde notater, udarbejdede kartotek. Tiden var inde for min disputats, den blev sendt til A. D. Henriksen. Paa grund af sygdom sendte han den videre til Henry, daværende vicepræsident.

I januar 1972 mødte jeg for første gang andre (mis)brugere. Jeg var hjemme efter en lang rejse, jeg kunne dyrke min ensomme last med andre. Mit medlemsbevis er iøvrigt det første, Henry udstedte som præsident. Siden 1972 har jeg været til hvert eneste aarsmøde.

Dette er nedskrevet en vild, stormfuld nat i midten af september. Udenfor hyler vinden, regnen pisker voldsomt mod ruderne. Alle andre i huset sover, piben er gaaet ud, men inden jeg sover, maa jeg altsaa lige ha' "A Hundred-per-cent Solution of Sherlock Holmes".

